

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
AVRUPA BİRLİĞİ BAKANLIĞI

REPUBLIC OF TURKEY
MINISTRY FOR EU AFFAIRS

AVRUPA BİRLİĞİ'NDE YENİ DENETLEYİCİ OTORİTELER

(Kasım 2011)

Ankara

İÇİNDEKİLER

I.	Küresel Ekonomik Kriz ve AB	1
II.	Düzenleme ve Denetleme Kavramları.....	3
III.	AB’de Düzenleme ve Denetleme	4
IV.	Reform Öncesi Mekanizmalar	4
V.	Kriz Sonrası Yapılanlar ve Yeni Avrupa Finansal Denetim Sistemi.....	5
VI.	AB DENETİM OTORİTELERİ (EBA, EIOPA, ESMA)	8
	Avrupa Bankacılık Otoritesi (EBA).....	8
	Avrupa Sigorta ve Emeklilik Otoritesi (EIOPA).....	9
	Avrupa Menkul Kıymetler ve Piyasalar Otoritesi (ESMA)	9
VII.	AVRUPA SİSTEMİK RİSK KURULU (ESRB)	9

AVRUPA BİRLİĞİ'NDE YENİ DENETLEYİCİ OTORİTELER

I. Küresel Ekonomik Kriz ve AB

Şeffaf olmayan finansal işlemler ve ürünler, mali kurumlarda risk yönetiminin göz ardı edilmesi, finansal sistemin reel ekonomiden kopuk yapısı ve emlak piyasası gibi çeşitli sektörlerde fiyat balonları oluşması gibi sebepler finansal krizin oluşmasında zincirin ana halkalarını oluşturmuştur. Sağlıksız bir zemin üzerinde faaliyet gösteren finans sektöründeki çalkalanma, domino etkisiyle tüm küresel sistemi etkisi altına almış, oluşan küresel turbülans özellikle ve öncelikle gelişmiş ekonomileri derinden etkilemiş ve kaybolan güven duygusunun da etkisiyle gerileyen iç ve dış talep neticesinde gerek ABD gerekse AB ekonomileri 2009 yılında krizi ciddi ölçüde yaşamıştır. Krizin AB, Euro Alanı, ABD ve Türkiye ekonomileri üzerindeki etkisinin daha iyi anlaşılabilmesi amacıyla bu ekonomilere ilişkin temel göstergeler aşağıdaki tabloda verilmiştir.

	GSYH Büyümesi (bir önceki yıla göre % değişim)				Kamu Borcu/GSYH (Yüzde)				Bütçe Açığı/GSYH (Yüzde)			
	2008	2009	2010	2011 ^t	2008	2009	2010	2011 ^t	2008	2009	2010	2011 ^t
AB-27	0,5	-4,3	1,9	1,8	62,5	74,7	80,2	82,3	-2,4	-6,9	-6,6	-4,7
EA-17¹	0,4	-4,2	1,8	1,6	70,1	79,8	85,4	88,6	-2,1	-6,4	-6,2	-4,1
ABD	-0,3	-3,5	3,0	2,6	71,6	85,2	94,4	100,0	-6,5	-12,8	-10,3	-9,6
Türkiye	0,7	-4,8	8,9	7,5	39,5	45,5	41,6	39,8	-1,8	-5,5	-3,6	-2,8

Euro Alanı ülkelerinin ekonomik performanslarında son yıllarda gözlenen gerileme küresel krizle birlikte daha da belirgin bir hal almış ve bu durum Euro'nun, dolayısıyla Ekonomik ve Parasal Birliğin ve nihayetinde AB'nin geleceğine dair endişeleri artırmıştır. Euro Alanına dâhil olan Yunanistan'ın iflas noktasına gelmesinin ardından, İrlanda ve Portekiz de AB'den

¹ Euro Alanı'na dahil 17 ülke

^t tahmini veri

yardıma talebinde bulunmuş ve IMF'nin de desteğiyle söz konusu ülkelere yönelik kapsamlı mali yardımlar geliştirilmiştir. AB ülkelerinin hemen hemen tamamında krizin etkilerinin bertaraf edilmesine yönelik tedbir paketleri uygulamaya konulmuş, ancak bu paketlerin uygulanmasındaki başarı ve ekonomilerin buna verdiği yanıt her ülkede farklı olmuştur. Ekonomik büyümede yaşanan sıkıntılar, işsizliğin artışı, kamu maliyesinin sürdürülebilirliği için göze alınan bütçe açıkları AB ekonomisindeki başlıca sorunlar olmuştur. 2009 yılı sonunda AB ülkelerinin borç yükünün kurtarma paketlerinin devreye girmesi ile 8,6 trilyon Euro'ya yükseldiği görülmektedir.

Bugün geldiğimiz noktada Almanya ve Fransa'nın güçlü desteğine rağmen Yunanistan'ın geleceğine ilişkin ciddi belirsizlikler mevcudiyetini sürdürmektedir. Keza düşük büyüme-yüksek kamu borcu-yüksek işsizlik sarmalına girmiş olan İtalya ve İspanya gibi AB'nin büyük ekonomilerinin de gelecek dönemdeki performansları ve bunun Euro sistemine, Ekonomik ve Parasal Birliğe ve dolayısıyla AB'ye olası etkilerine ilişkin kaygılar devam etmektedir. Euro Alanı'nın nispeten küçük ekonomilerinden biri olan Yunanistan'ın krizden çıkarılabilmesi için gözden çıkarılan meblağlar dikkate alındığında, büyük ülkeleri kurtarmanın muhtemel maliyetinin neredeyse karşılanamaz olduğu ve bu durumun sisteme dahil tüm ülkeleri tehdit ettiği düşünülmektedir. Şu anda gösterilen çaba ağırlıklı olarak mevcut krizi yönetilebilir ölçekte tutmaya yönelik olsa da, sistemin gelecekte daha şeffaf, iyi tanımlanmış kurallar çerçevesinde işleyen ve denetlenen bir yapıya kavuşturulması amacıyla pek çok yeni düzenleme hayata geçirilmektedir.

Tüm bu yaşananların tetikleyici unsuru konumunda bulunan finansal sistemin gerek küresel gerekse AB ölçeğinde rehabilitasyonu hususu da halihazırda tartışılan ve öneriler geliştirilen önemli bir konudur. Kriz öncesi dönemde finansal sistemin yeterli şekilde denetlemeye tabi tutulmaması ve ihtiyati tedbirlerin alınmasında geç kalınması krizin bu büyüklüklere ulaşmasına sebep olmuş ve dolayısıyla krizin ilk şokunun atlatılmasının ardından sektördeki denetleyici ve düzenleyici yapıların niteliği ve yeterliliği sorgulanmaya başlamıştır. Finansal sistemin zaaflarından arındırılarak, küresel ekonomik gelişmenin önünde tehdit değil fırsat oluşturması için alınacak önlemler ve hayata geçirilecek yeni yaklaşımların tartışıldığı günümüzde, AB düzeyindeki finansal denetim ve düzenlemenin yeniden yapılandırılması önemli gündem maddelerinden biri haline gelmiştir.

II. Düzenleme ve Denetleme Kavramları

Genelde birbiri ile karıştırılabilen, ayrı ama aslında iç içe geçmiş ve tamamlayıcı nitelikteki bu iki kavram finansal sistemde sürdürülebilir bir istikrar ortamının tesisi için olmazsa olmaz unsurlardır. Denetleme ve düzenleme görevinin yürütülmesi tüm dünyada “*bağımsız idari otorite*”, “*özerk kurul*”, “*düzenleyici ve denetleyici kurum*” gibi isimler altında faaliyet gösteren yapılarca ifa edilmektedir. ABD’de neredeyse 20.yy başından itibaren faaliyet gösteren bu kurumlar Avrupa’da ağırlıklı olarak 1980 sonrası dönemde işlerlik kazanmıştır. Bahse konu yapılar ile bazı ülkelerde tüm finansal sistem tek bir otorite tarafından denetlenirken, diğer bazı ülkelerde bankacılık, sigortacılık ve menkul kıymet sektörlerinde ayrı yapılar faaliyet göstermektedir *Düzenleme* (regulation); sektördeki faaliyetlere ilişkin çerçeve çizme, kurallar koyma mekanizması olarak tanımlanırken, *denetleme* (supervision); sektörün izlenmesi, sektörde yer alan aktörlerin piyasa kurallarına uygun faaliyette bulunup bulunmadığının takibi ile kurallara riayet edilmemesi durumunda yaptırım uygulanmasıdır.

III. AB’de Düzenleme ve Denetleme

AB bünyesinde düzenleme olgusu ortak karar prosedürü çerçevesinde Birliğin aynı zamanda Tek Pazar olma niteliği de göz önüne alınarak çeşitli mevzuat değişiklikleri ile hayata geçirilmektedir. Finansal kurumların sınır ötesi işlemlerini AB direktifleri temel alarak hazırlanmış ulusal düzenlemeler sayesinde ortak ve benzer düzenlemeler çerçevesinde yapabildiği bir sistem bulunmaktadır. **Yani “düzenleme” topluluk düzeyinde ele alınan bir konudur.** Örnek vermek gerekirse 2006’da kabul edilen Sermaye Yeterlilik Direktifi ile Basel II kuralları AB hukukuna aktarılmıştır. Bu yönetmelik ile kredi, piyasa ve operasyonel riske dair asgari sermaye yeterlilikleri belirlenmiş olup, şirketlerden sermaye, risk ve risk yönetimine dair detayların kamuoyuna açıklanması zorunlu kılınmıştır. **Birlik düzeyinden çok ulusal düzeyde ele alınan denetleme** başlığı altındaki en önemli husus makro ile mikro ihtiyati denetim ayrımıdır. Makro denetim finansal sistemdeki genel dengesizlikler ve riskleri incelemek olup, buradaki amaç finansal ve ekonomik sistemin bir bütün olarak korunması ve sistemik riskin önüne geçilmesidir. Mikro ihtiyati denetim ise ayrı ayrı finansal kuruluşların izlenmesi olup, buradaki amaç ise tüketicinin korunması olduğu kadar faaliyetlerdeki şirketlerin

finansal sağlamlığının gözetilmesidir. **Ŗirket denetimleri ulusal düzeyde yoğun olarak yapılmasına karŖın sistemin makro denetim ayağı AB düzeyinde ihmal edilmiŖtir.**

IV. Reform ncesi Mekanizmalar

2001 yılında hazırlanan ve AB’de malı hizmetleri düzenleyen mevzuatta reform ngren *Lamfalussy Raporu* aynı zamanda düzenleme ve denetime sistemine de yeni bir ereve getirmiŖtir. Rapor sonrasında oluŖturulan AB düzeyindeki denetim yapısı 3 komiteden oluŖmaktadır: Avrupa Bankacılık Denetleme Kurumları Komitesi (CEBS), Avrupa Menkul Kıymetler Düzenleme Kurumları Komitesi (CESR), Avrupa Sigorta ve Emeklilik Denetleme Kurumları Komitesi’dir (CEIOPS). AB yesi ülkelerin kendi denetleyicilerinden oluŖmakta olan bu  komite de sadece *tavsiye niteliğinde ve bağlayıcı olmayan önerilerde* bulunabilmektedir. Avrupa Bankacılık Denetleme Kurumları Komitesi’nin görevleri;

- Bankacılık sektöründe alınabilecek tedbirlere iliŖkin olarak Komisyon’a tavsiyede bulunmak,
- Topluluk direktiflerinin uygulanması suretiyle ulusal düzeydeki denetlemeleri Birlik düzeyinde yakınlaŖtırmak,
- Denetleme mekanizmaları arasındaki iŖbirliđini arttırarak, bilgi deđiŖimini sağlamaktır.

Avrupa Menkul Kıymetler Düzenleme Kurumları Komitesi’nin görevleri;

- Menkul kıymet düzenleme kurumları arasında iŖbirliđini arttırarak, firmaların günlük olarak izlenmesini sağlamak,
- Menkul kıymetler piyasasına dair alınabilecek tedbirlere iliŖkin olarak Komisyon’a tavsiyede bulunmaktır.

Avrupa Sigorta ve Emeklilik Denetleme Kurumları Komitesi’nin görevleri;

- Sigorta ve Emeklilik sektörüne dair alınabilecek tedbirlere iliŖkin olarak Komisyon’a tavsiyede bulunmak,
- eŖitli standartlar, tavsiyeler ve rehberler yayımlamak gibi faaliyetlerden oluŖmaktadır.

Yukarıda anlatılan eski sistemde genel olarak ulusal denetleyicilerin birbirleri ile uyumlu bir şekilde çalışması beklenmekte, ancak uyumsuzlukları çözüme kavuşturacak bir mekanizma bulunmamaktaydı. Ayrıca, birçok teknik kuralın ülke seviyesinde belirlenmesi, uygulamalarda ülkelerarası farklılıklara yol açabilmekteydi.

Küresel finansal krizden AB ekonomisi ve finansal piyasalarının oldukça olumsuz etkilenmesi AB düzeyinde yeni bir yaklaşımın benimsenmesinin zorunlu kılmasıdır. Mali sektöre ilişkin olarak güçlendirilmiş kuralların mevcudiyetinin gerekli, ancak tek başına yeterli olmadığı tespitinde bulunan AB ülkeleri, bu alanda daha sağlıklı bir yapıyı tesis etmek amacıyla harekete geçmiştir. Sektörde yetkili makamlar tarafından sıkı bir denetimin gerçekleştirilmesi gerekliliği ve ulusal denetim makamları arasındaki işbirliğinin önemi bu süreçte üzerinde mutabık kalınan hususlardan olmuştur.

V. Kriz Sonrası Yapılanlar ve Yeni Avrupa Finansal Denetim Sistemi

Küresel kriz ve bunun sonrasında gerek AB gerekse AB üyesi ülke ekonomilerinin bu krize verdiği tepki, AB’de ekonomik yönetim alanında kapsamlı reformlar yapılması gerektiğini açıkça ortaya koymuştur. Bu kapsamda, ilk olarak 29 Eylül 2010 tarihinde, İstikrar ve Büyüme Pakti’nin kabulünden bu yana AB’nin ekonomik yönetiminde en önemli aşamayı temsil eden ve başta Euro Alanı olmak üzere AB’de bütçesel ve makroekonomik gözetim ve denetimi güçlendirmeyi amaçlayan kapsamlı bir ekonomik yönetim paketi kabul edilmiştir.

Bu çerçevede devreye sokulması planlanan tedbirlerden ilki, mali sorunlarla karşılaşan tüm AB üye devletlerine finansal destek sağlamak amacıyla kurulması öngörülen Avrupa Finansal İstikrar Mekanizması’dır (EFSM). Küresel finansal kriz sebebiyle pek çok üye devletin bütçe açığı ve borç sorunları yaşaması, borçlanma koşullarının ciddi biçimde ağırlaşmış olması ve dolayısıyla Birliğin mali istikrarının ve Euro’nun bir bütün olarak risk altına girmesi bu tip bir mekanizmanın kurulmasını gerekli kılmıştır. EFSM çerçevesinde İrlanda ve Portekiz için hazırlanan kurtarma paketlerine katkı sağlanmıştır.

Bir diğer yapı ise, çeşitli borç sorunları yaşayan Euro Alanı ülkelerine geçici mali destek sağlayarak parasal birliğin mali istikrarını temin etmeyi amaçlayan Avrupa Finansal İstikrar Fonu (EFSF) adı altında kurulmuştur. Söz konusu Fon, üye ülkenin doğal afetler veya kendi

kontrolü dışında meydana gelen dış faktörler sebebiyle yaşadığı mali zorluklarda, Birliğin ülkeye mali yardım sağlayabilmesi için piyasaya tahvil sürerek sorunlu ülkelere kredi sağlanmasını öngörmektedir. EFSF geçici bir araç olup, Avrupa Finansal İstikrar Mekanizması gibi yerini 2013 yılının ortasından itibaren sürekli bir mekanizma olan Avrupa İstikrar Mekanizması'na (ESM) bırakacaktır.

Oluşturulması öngörülen sistemle mali desteklerin, ekonomi yönetimine ilişkin yeni ilkeler doğrultusunda sıkı programlar çerçevesinde ve daha temkinli olarak sağlanması amaçlanmıştır. Bu çerçevede, AB ülkeleri arasında istikrarı sağlamak için her türlü aracın kullanılması, bütçe gözetimine devam edilmesi ve yapısal reformların hızla hayata geçirilmesinin yanısıra, yeni bir krize karşı tedbirli olunması amacıyla denetim mekanizmaları oluşturulması hususlarında mutabakata varılmıştır.

Gerek sıkı mali programların çerçevesi gerekse de eski yapının ihtiyaca cevap vermemesi durumunu göz önüne alan Komisyon, *üç yeni AB denetim otoritesinin ve Avrupa Sistemik Risk Kurulu'nun kurulmasını* öneren düzenleme teklifleri hazırlayarak, mevcut AB denetim yapısını yeniden şekillendirmeyi amaçlamıştır. *Yeni sistemde eski üç komitenin görev ve yetkileri artırılarak yeni bir yapıya geçilmiş, Avrupa Denetleme Otoriteleri oluşturulmuştur.*

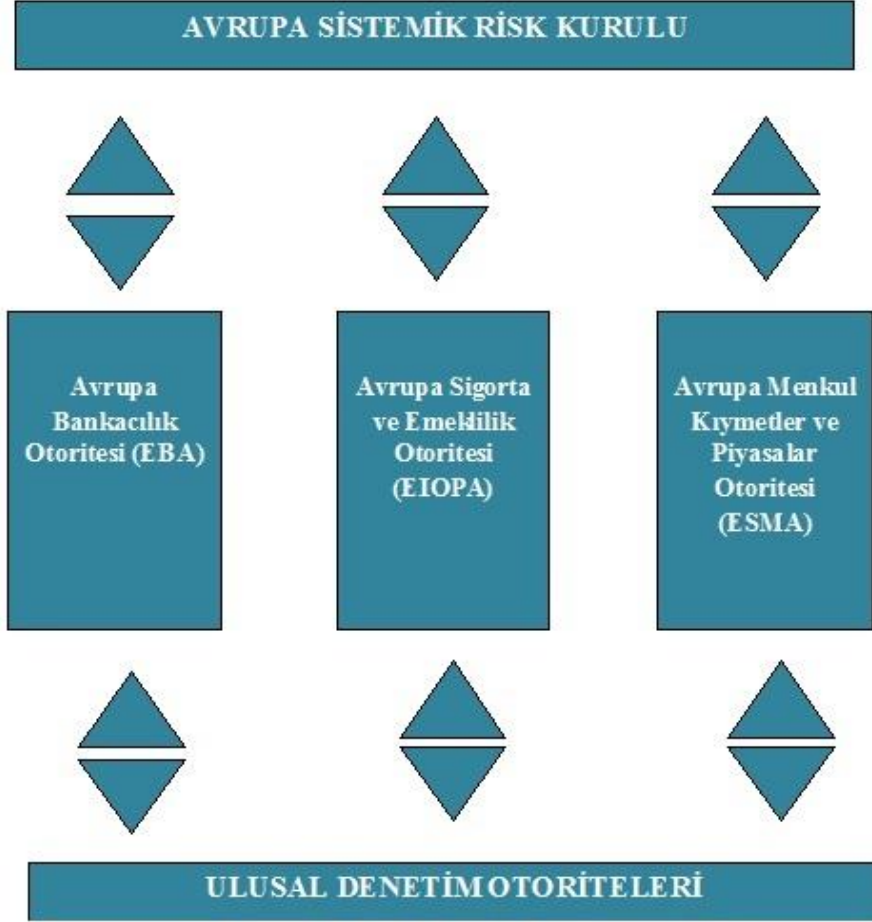
2010 yılında bu tekliflerin kabul edilmesi ve **Avrupa Bankacılık Otoritesi** (European Banking Authority - EBA), **Avrupa Sigorta ve Emeklilik Otoritesi** (European Insurance and Occupational Pensions Authority - EIOPA) ve **Avrupa Menkul Kıymetler ve Piyasalar Otoritesi**'nin (European Securities and Markets Authority - ESMA) kurulması AB finansal piyasaları için bir dönüm noktası olmuştur. *Bütün bu kurumlar birer AB Kurumu olmasına karşın özerk yapıdadır. Yeni denetim yapılarının daha güvenli, daha kusursuz ve daha şeffaf bir finansal sistemin teminine katkıda bulunması hedeflenmiştir. Bu yapılar Üye Devletlerdeki gözetim ve denetim makamlarıyla birlikte faaliyet gösterecek, uyumlaştırılmış kurallar ve bunların sıkı ve ahenkli bir şekilde uygulanmasını temin etmekle yükümlü Avrupa düzeyindeki koordinasyonu ulusal denetim unsurlarıyla birleştirecektir.*

Denetleme otoritelerine ek olarak ise **Avrupa Sistemik Risk Kurulu** (European Systemic Risk Board – ESRB) adında AB çapında finansal sistemin bir bütün olarak istikrarını gözetmek ile sorumlu bir kurul da oluşturulmuştur.

Avrupa Sistemik Risk Kurulu finansal sistemin istikrarına yönelik tehdit oluşturabilecek potansiyel riskleri tespit etmek ve izlemekten sorumludur. Sistem genelinde risk

oluşturabilecek hususlara ilişkin erken uyarı mekanizması rolünü üstlenecek olan Kurul, bunlarla nasıl mücadele edilebileceğine dair tavsiyelerde de bulunabilecektir.

YENİ AVRUPA DENETİM MİMARİSİ

Avrupa Denetim Yapıları temel olarak;

- ulusal makamlara ve finansal kuruluşlara ilişkin belirli kurallar düzenleyebilmek,
- acil durumlarda tedbir alabilmek (bazı finansal ürünlerin yasaklanması dahil),
- ulusal denetim makamları arasında oluşabilecek sorunları çözmek ve arabuluculuk yapmak,
- AB müktesebatının uyumlu bir şekilde uygulanmasını temin etmek

yetkilerine sahip olacaktır.

Her üç otoritede de temel karar alma organı “denetleyiciler kurulu” olarak belirlenmiştir. Üç kurumun denetleyiciler kurulunda 27 AB üyesi ülkenin ilgili denetleyici otoritesi yer almaktadır. Avrupa Komisyonu ile Avrupa Sistemik Risk Kurulu’ndan (ESRB) birer temsilci

ve diğ er denetleme otoritelerinin de bir temsilcisi gözlemci üye olarak denetleme kurullarında yer almaktadır.

Denetleyici otoritelerde denetleyiciler kurulunun yanında bir de “icra kurulu” bulunmaktadır. Otoritelerin icra kurulları, ilgili otoritenin başkanı ve denetleyici kurulu üyelerinin kendi aralarından seçtiğı altı üyeden oluşmaktadır. EIOPA'nın icra kurulunda ayrıca Avrupa Komisyonu temsilcisi yer almaktadır.

Otoritelerin başkanları ise Avrupa Komisyonun belirlediğı adaylar arasından ilgili otoritenin denetleyici kurulu tarafından beş yıllığına seçilmektedir. Seçilen başkan Avrupa Parlamentosu tarafından onaylanırken, bir defaya mahsus olmak üzere görev süresi uzatılabilmektedir.

Her üç denetleme kurumunun kararlarına itiraz etmek için Avrupa Birliğı Adalet Divanından önce Ortak Temyiz Kuruluna başvurulması gerekmektedir.

VI. AB DENETİM OTORİTELERİ (EBA, EIOPA, ESMA)

A. Avrupa Bankacılık Otoritesi (EBA)

Merkezi Londra'da bulunan Avrupa Bankacılık Otoritesi (EBA), 1093/2010 sayılı Parlamento ve Konsey Tüzüğü ile kurulmuş olup, 1 Ocak 2011 tarihinde faaliyete başlamıştır.

EBA, finansal sistemin istikrarının temini, bankacılık piyasasının ve ürünlerin şeffaflığının sağlanması ve yatırımcıların korunması gibi konularda faaliyet göstermektedir.

EBA'nın faaliyet alanı oldukça geniş olup, kurumun yetkileri ve görevleri arasında bankacılık alanında uluslararası denetim faaliyetlerinin koordinasyonu, kurumsal ve finansal yönetim ilkelerine uygun bir piyasa işleyişinin sağlanması ile bankacılık, ödeme ve elektronik para uygulamaları gibi konularda hazırlanan düzenlemelere tavsiye vermek bulunmaktadır.

Kurum ayrıca tasarruf mevduatı ve banka tasfiyesi gibi konularda AB düzeyinde yürütülen yasal iyileştirme ve geliştirme çalışmalarına katkı sağlayacaktır.

B. Avrupa Sigorta ve Emeklilik Otoritesi (EIOPA)

Yeni Avrupa denetim mimarisinin bir parçası olan Avrupa Sigorta ve Emeklilik Otoritesi (EIOPA), 1094/2010 sayılı Parlamento ve Konsey Tüzüğü ile kurulmuş olup, Almanya'nın Frankfurt kentinde faaliyet göstermektedir.

EIOPA'nın temel sorumlulukları arasında, finansal sistemde istikrarın sağlanmasına destek olunması, piyasa ve finansal ürünlerin şeffaflığının sağlanması, sigorta ile emeklilik sigortası sektöründeki tarafların korunması ve sigortacılık müktesebatı doğrultusunda yapılacak ulusal uygulamaların Birlik düzeyinde uyumlaştırılması bulunmaktadır.

C. Avrupa Menkul Kıymetler ve Piyasalar Otoritesi (ESMA)

Avrupa Menkul Kıymetler ve Piyasalar Otoritesi (ESMA), 1095/2010 sayılı Parlamento ve Konsey Tüzüğü ile kurulmuş bağımsız bir AB kurumu olarak Fransa'nın başkenti Paris'te faaliyetlerine başlamıştır. Otoritenin amacı AB düzeyinde şeffaf, etkin ve fonksiyonel bir menkul kıymetler piyasasının oluşturulmasıdır. Bunu yaparken yatırımcı hakları ile beraber, finansal sistemin istikrarının da korunması hedeflenmektedir.

ESMA'nın faaliyetleri ile de yatırımcıların Birlik genelinde benzer uygulamalarla muhatap olmasının temini, finansal hizmet sağlayıcıların eşit şartlar altında faaliyet göstermesinin teminat altına alınması ve bu çerçevede piyasaların etkili ve etkin bir yapı arz etmesinin sağlanması amaçlanmaktadır.

VII. AVRUPA SİSTEMİK RİSK KURULU (ESRB)

Avrupa Sistemik Risk Kurulu (European Systemic Risk Board-ESRB) AB'nin finansal sisteminin makro ihtiyati gözetiminden sorumludur. Almanya'nın Frankfurt kentinde kurulan ESRB'nin sekreteryasını Avrupa Merkez Bankası yürütmektedir.

ESRB, AB’de finansal sistemin işleyişi ve geliştirilmesi sırasında ortaya çıkabilecek sistemik risklerin oluşmasına engel olmak veya bunun etkilerinin azaltılmasına katkı sağlamak amacıyla kurulmuştur. Ayrıca ESRB, iç piyasaların işleyişinin etkinliğini temine ve dolayısıyla ekonomik büyümeye de katkıda bulunmayı amaçlamaktadır.

ESRB’nin başlıca görevleri aşağıda sıralanmıştır;

- Sistemik risklerin tanımlanması ve önceliklerin belirlenmesi,
- Önemli görülen sistemik riskler için uyarıların hazırlanması ve gerekli durumlarda bunların kamuoyu ile paylaşılması,
- Tanımlanan risklere karşı önlemler geliştirilmesi ve gerekli durumlarda bunların kamuoyu ile paylaşılması,
- EBA, EIOPA ve ESMA’dan oluşan AB denetleme otoriteleri ile yakın çalışarak, gerekli durumlarda bu otoritelere sistemik riske ilişkin bilgi sağlanması,
- AB denetleme otoriteleri ile ortaklaşa çalışarak sistemik riskin belirlenmesi ve ölçülmesine dair niteliksel ve niceliksel göstergelerin belirlenmesi,
- Gerekli durumlarda Ortak Komitede görev alınması,
- Uluslararası Para Fonu (IMF) ve Finansal İstikrar Kurulu (FSB) gibi uluslararası kurumlarla koordinasyon içinde çalışmak.

AB bir taraftan oluşturduğu düzenleyici ve denetleyici bu yapılarla Birlik düzeyinde önlemler almayı öngörmekte, diğer taraftan da aşağıda belirtilen platformlar vasıtasıyla kendi politikaları ile uyumlu bir uluslararası yaklaşımı da hayata geçirmeyi hedeflemektedir:

- G20 ve uluslararası standart belirleyici organların faaliyetlerinde etkin rol almak,
- uluslararası yakınsamayı teşvik etmek,
- anahtar öneme sahip partner ülkelerle düzenleme ve denetleme konularında ikili görüşmelerde bulunmak.